

[Finansministeren.]

om jeg saa maa sige, begge de to Budgetter, vi paa denne Maade faar. Ved de Indtægtsforhøjelser, som er foreslaaet og gennemført her i det høje Ting, skulde de Indtægter, som jeg nævnte den 2. Maj, til omkring 1½ Milliard Kr., kunne stige til omkring 1 700 Mill. Kr., og et Overslag, som jeg har faaet for nogle Dage siden, bekræfter, at de normale Indtægter, altsaa de løbende Indtægter, Skatter, Afgifter o. lign., skulde kunne indbringe et Beløb af denne Størrelse. Heroverfor staar, som jeg nævnte før, samlede Udgifter paa omkring 2 Milliarder Kr., men hvis de ca. 300 Mill. Kr. af disse overføres til § 26, saa bliver der Driftsudgifter paa omkring 1 700 Mill. Kr. eller stort set det samme Beløb som de løbende Indtægter.

Der skulde da paa det nærmeste være Balance paa det løbende Driftsbudget. Saa er der det særlige Budget, der kan være Tale om for de Indtægter og Udgifter, som holdes uden for Driftsregnskabet, og der skulde efter de Oplysninger, jeg lige har givet, kunne blive Tale om Indtægter paa omkring 300 Mill. Kr. og ligeledes om Udgifter paa omkring 300 Mill. Kr., saaledes at der ogsaa paa denne særlige Del af Budgettet i det store og hele skulde blive Balance.

Jeg har med Forsæt brugt Ordene „saa omtrentligt“, „i det store og hele“ og „rundt regnet“, fordi det siger sig selv, at alle Beregninger over Statens Indtægter og Udgifter, ikke mindst i Tider som de nuværende, maa være behæftet med en betydelig Usikkerhed. Men det vil altsaa ses, at under de Forudsætninger, jeg her har nævnt, skulde vi være naaet til det samfundsmæssigt meget betydelige Resultat, at den samlede Sum af Penge, der gives ud fra Statskassen, og den samlede Sum af Penge, der tages ind til Statskassen, bliver paa det nærmeste lige store, saaledes at den betydelige Indkomstkabelse og Pengeskabelse, der har fundet Sted gennem de betydelige Merudgifter fra Statskassen under Besættelsen og de første Befrielsesaar, nu skulde blive bragt til deres Afslutning.

Naar jeg siger: under de Forudsætninger, jeg har nævnt, er det nødvendigt at sige et Par Ord om, hvad det betyder. Det, jeg her har sagt om de sandsynlige Indtægter og Udgifter i det indeværende Finansaar, er under den samme ugunstigste tænkelige Forudsætning, som jeg nævnte for lidt siden med Hensyn til de tyske Flygtninge, nemlig at de alle sammen bliver her i hele Finansaaret. Vi haaber, at dette ikke sker, og i samme Omfang som Afviklingen kan begynde i indeværende Finansaar, vil naturlig-

vis Udgifterne blive reduceret. Hvad jeg her har sagt, er imidlertid ogsaa under et Par andre Forudsætninger, om hvis Realitet vi ikke ved noget i Dag, nemlig for det første under Forudsætning af, at der ikke efter 1. Oktober skal betales Eksporttilskud til Landbrugsproduktionen. Der har jo fra 1. Oktober i Fjor og indtil 1. Oktober i Aar været ydet en Garanti, som vil kræve Tilskud fra Statskassen. Hvorledes det gaar efter 1. Oktober kan man ikke vide. Det afhænger bl. a. af de Forhandlinger med Udlandet, som for Tiden føres. Jeg gør der opmærksom paa, at der i det Regnestykke, jeg her har opstillet, ikke er regnet med Udgifter paa denne Konto efter 1. Oktober. Hvis det bliver saadan, at betydelige Udgifter bliver nødvendige for at sikre saadanne Priser, at Produktionen kan oprettholdes, maa de Udgifter, jeg har nævnt, forøges i et dertil svarende Omfang.

Der er heller ikke i de Tal, jeg har nævnt i Dag, lige saa lidt som i det, jeg sagde den 2. Maj, regnet med Udgifter i indeværende Finansaar til Udsendelsen af Styrker til Tyskland, idet dette Spørgsmaal ikke er afklaret.

Jeg skal endelig for en Sikkerheds Skyld tilføje, at der i det, jeg her har sagt, ikke er regnet med Provenuet af Eengangsskatten, som kan ventes at begynde at indgaa i Slutningen af indeværende Finansaar.

Naar jeg har sagt, at det under de Forudsætninger, jeg her har nævnt, er sandsynligt, at Indtægter og Udgifter vil blive omtrent lige store, er der set bort fra de Indtægter, som Eengangsskatten repræsenterer, og som jo skal bruges til Reduktion af Statens Gæld til Nationalbanken. Jeg skal om dette kun yderligere sige, at naar der her er Tale om saa betydelige Skatteindtægter, som Tilfældet vil blive, saa er det ikke blot under Hensyn til Statskassens almindelige Tilstand, at man har ment at burde tilvejebringe disse Indtægter, det er ogsaa, og det lægger jeg for mit personlige Vedkommende betydelig Vægt paa, ud fra den samfundsmæssige Betragtning, at det er nødvendigt at standse den betydelige Skabelse af Købekraft, som har fundet Sted gennem Merudgifter fra Statskassens Side.

Det vil formentlig under den Beskæftigelsessituation og den Importsituation, hvori vi befinder os i Øjeblikket, være det sagligt rigtige at have et ikke ubetydeligt Overskud paa Statens Driftsregnskab, altsaa at tage flere Penge ind til Statskassen, end man giver ud, for at man saa til Gengæld i Tider, hvor der er Arbejdsløshed, kan gaa den omvendte Vej og ved større Udgifter